

«ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

ректори Донишгоҳи давлатии Кӯлоб
ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ
номзади илмҳои педагогӣ, дотсент
Сафарзода М.В.

«19» 12 2025

ТАҚРИЗИ МУАССИСАИ ПЕШБАР

ба диссертатсияи Зубайдуллозода Саидҷон Хайрулло дар мавзӯи
«Қубодиён дар асри XX – ибтидои асри XXI» барои дарёфти дараҷаи
илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020300 -
Таърих (6D020301 – Таърихи ватанӣ)

Таҳқиқоти диссертатсионии Зубайдуллозода Саидҷон Хайрулло
дар мавзӯи «Қубодиён дар асри XX – ибтидои асри XXI» барои дарёфти
дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси
6D020300 - Таърих (6D020301 – Таърихи ватанӣ) 10 декабри соли 2025
дар ҷаласаи кафедраи таърихи халқи тоҷики Донишгоҳи давлатии Кӯлоб
ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ барои додани тақриз чун муассисаи
пешбар баррасӣ гардид.

Дар муҳокимаи диссертатсия доктори илмҳои таърих, профессор,
М.Х. Абдуллоев, номзади илмҳои таърих, дотсентон Суфиев С.Н.,
Азамов Х.С., Сафаров Х.Х., Файзов Н., Файзов Р., доктори фалсафа
(PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси таърих, дотсент Холмуродзода М.Б.,
доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси таърих, муаллими
калон Ватанзода Ш.В. муаллимони калон Иброҳимзода З.И., Собирзода
С.Р., Шамсияи Т., Алимов Қ., Орифов О., Ҳусейни Б. ва унвонҷӯёну
докторантони PhD ширкат карданд.

Муассисаи пешбар дар ҳулосаи мусбати худ, ки онро доктори
фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси таърих, дотсент Холмуродзода
Меҳрафрӯз Бури, таҳия кардааст, зикр мекунад, ки дар интиҳоби мавзӯи
таҳқиқотӣ тардиде вучуд надорад ва диссертатсияи Зубайдуллозода
Саидҷон Хайрулло ба омӯзиши ҳаёти сиёсӣ, иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва

фарҳангии аҳолии Қубодиён дар се давраи таърихӣ: пешазинқилобӣ, Шуравӣ ва замони Истиқлол, ки яке аз масъалаҳои мубрами таърихи халқи тоҷик маҳсуб мешавад, бахшида шудааст.

Мутобиқати мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Мавзӯ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020300 - Таърих (6D020301 – Таърихи ватанӣ) мувофиқ мебошад. Ҳамзамон, таҳқиқот ба талаботи феҳристи ихтисосҳое, ки аз рӯйи онҳо дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дараҷа ва унвонҳои илмӣ дода мешаванд ва бо қарори раёсати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд.

Муҳимияти мавзӯи таҳқиқ. Муаллиф дар муқаддимаи диссертатсия мубрамияти мавзӯи таҳқиқро асоснок намудааст. Таъкид мегардад, ки дар таърихнигории ватанӣ, кишваршиносӣ ва омӯзиши таърихи минтақаҳо, ноҳияҳо, ки дар даврони Шуравӣ қариб таҳқиқ нагардида буданд, аҳаммияти борибро доро мебошад. Бояд тазаккур дод, ки Қубодиён таърихи бостониро доро буда, дар таърих, фарҳанг ва тамаддуни халқи тоҷик нақши муҳимро касб намуда, таҳқиқи таърихи он дар таърихнигории ватанӣ мубрам арзёбӣ мегардад.

Тадқиқоти мазкур дар асоси сарчашмаҳо, асарҳо ва мақолаҳои илмӣ, таърихи Қубодиён дар асрҳои XX – ибтидои XXI, ки аз нигоҳи даврабандии таърихӣ се давра - дар таркиби Бухорои Шарқӣ, Тоҷикистони Шуравӣ ва Тоҷикистони соҳибистиқлолро дар бар мегирад, баррасӣ карда мешавад.

Аз ин лиҳоз, мубрамияти мавзӯи таҳқиқшаванда дар он зоҳир мегардад, ки ҳаёти сиёсӣ, иҷтимоӣ – иқтисодӣ ва фарҳангии ноҳияи Қубодиён то имрӯз дар таърихнигории ватанӣ ба таври маҷмӯӣ мавриди таҳқиқ қарор нагирифтааст, маҳз ҳамин нуқта асоси мубрамияти мавзӯро муайян менамояд. Дар мавриди дигар, бекигарии Қубодиён мавқеи муҳими ҷуғрофӣ-иқтисодиро доро буда, дар ҳаёти сиёсии аморати Бухоро мақоми махсусро ишғол мекард. Аз ин ҷиҳат, омӯзиши

таърихи Қубодиён дар давраи бекигарӣ имконият медиҳад, ки аз диди нави мақоми ин гӯшаи диёрро дар сиёсати аморати Бухоро муайян намоем.

Ҳамзамон, дар замони Шуравӣ шароити маишӣ аҳолии ноҳияи Қубодиён рӯ ба беҳбудӣ оварда, маорифу мактаб ва хизматрасонии тиббии ройгон таъмин, инчунин муассисаҳои фарҳангӣ-равшаннамоӣ сохта шуданд, ки дар хизмати мардум қарор доштанд. Барои ҳамин, дар асоси таҷрибаи таърихӣ як ноҳия таҳқиқи пешравиҳои замони Шуравӣ мубрам буда, он саҳми меҳнаткашони ноҳияро дар ин самт муайян менамояд.

Дар солҳои Истиқлоли давлатӣ ноҳияи Қубодиён тавассути тадбири хиради Пешвои миллат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар тамоми соҳаҳои хоҷагии халқ ба нишондодҳои назаррас ноил гардид ва аз ин лиҳоз, мавриди таҳлилу баррасӣ қарор додани масоили мазкур дар доираи як таҳқиқоти илмӣ саривақтӣ арзёбӣ мегардад.

Аз ин рӯ, мавзӯи диссертатсия ҳамчун як самти нави муҳими таҳқиқи таърихӣ, махсусан муқоиса намудани ҳаёти сиёсӣ, иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва фарҳангии аҳолии Қубодиён дар се давраи таърихӣ: пешазинқилобӣ, Шуравӣ ва замони Истиқлол, дорои аҳаммияти баланди илмӣ ва амалӣ мебошад.

Дарачаи асосноккунии гузоришҳои илмӣ, хулосаю пешниҳод, ки дар диссертатсия оварда шудаанд. Диссертатсияи Зубайдуллозода Саидҷон Хайрулло дар мавзӯи «Қубодиён дар асри XX – ибтидои асри XXI» як кори илмӣ муҳим ва саривақтӣ буда, ба яке аз масъалаҳои мубрами илми таърихи ватанӣ бахшида шудааст. Дар ин тақриз, дараҷаи асосноккунии гузоришҳои илмӣ, хулосаҳо ва пешниҳодҳои дар диссертатсия овардашуда мавриди баррасӣ қарор мегиранд.

Дар қисмати гузоришҳои илмӣ муаллиф, Зубайдуллозода Саидҷон Хайрулло, тавонистааст масъалаи таҳқиқшавандаро дар заминаи адабиёти мавҷудаи илмӣ, таҳқиқоти қаблӣ ва сарчашмаҳои таърихӣ ба таври мушаххас муаррифӣ намояд. Муаллиф бо истифода аз

методологияи таҳқиқоти таърихӣ вазъи сиёсӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии Кубодиёро нишон додааст.

Муаллиф барои тасдиқи андешаҳои худ аз осори муаррихони қабли роҷеъ ба вазъи сиёсӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии Кубодиён васеъ истифода бурда, доираи калони адабиёти илмӣ ва сарчашмаҳоро мавриди омӯзиш қарор додааст. Гузоришҳои овардашуда бо далелҳо ва иқтибосҳо аз манбаъҳои муътамад тасдиқ шудаанд, ки ин ба эътимоднокии онҳо мусоидат мекунад.

Хулосаҳои дар диссертатсия овардашуда ба натиҷаҳои бадастомадаи таҳқиқот асос ёфтаанд. Хулосаҳо ба таври мантиқӣ аз натиҷаҳои таҳлили маълумотҳои ҷамъовардашуда бармеоянд. Муаллиф тавонистааст, вазъи сиёсӣ, иҷтимоӣ ва фарҳангии Кубодиёро дар асри XX ва ибтидои асри XXI нишон дода, сабабу натиҷаҳои чунин шакл гирифтани он шароитро шарҳ бидиҳад. Хулосаҳо мушаххас ва ба мақсаду вазифаҳои дар ибтидои таҳқиқот гузошташуда ҷавобгӯ мебошанд.

Муаллиф дар бахши пешниҳодҳо пас аз итмоми таҳқиқот якчанд пешниҳоди мушаххас ҷиҳати истифодаи амалии онҳо ироа намудааст. Натиҷаҳои таҳқиқотро метавон ҳангоми таҳияи асарҳо оид ба таърихи халқи тоҷик, маърузаҳо барои донишҷӯёни муассисаҳои таҳсилоти олии касбӣ, инчунин зимни тарбияи ватандӯстии наслҳои наврасу ҷавон мавриди истифода қарор дод.

Ҳамин тавр, диссертатсияи Зубайдуллозода Саидҷон Хайрулло кори илмӣ баитмомрасида ва саривактӣ буда, дар он гузоришҳои илмӣ асоснок ва хулосаҳо ба натиҷаҳои бадастомада мувофиқ мебошанд. Ин рисола дар сатҳи баланди илмӣ таҳия карда шудааст. Диссертатсияи мазкур сазовори тавачҷуҳ буда, метавонад ҳамчун сарчашмаи муҳим барои таҳқиқи минбаъда дар ин самт хизмат намояд.

Навгонии илмӣ таҳқиқ ва саҳеҳии натиҷаҳои бадастовардашуда.

Навгонии илмӣ таҳқиқ дар он зоҳир мегардад, ки бори аввал дар илми таърихи ватанӣ бекигарии Кубодиён дар ибтидои асри XX, инъикос

намудани сохтори маъмурии он, муайян намудани вазъи иқтисодӣ – иҷтимоии минтақа, аз ҷумла соҳаи кишоварзӣ, чорводорӣ ва иқтисоду иҷтимоиёти бекигарӣ, масъалаҳои вазъи ҳунармандӣ, низоми андоз ва мақоми фарҳангро низ дар бекигарию Қубодиён ба риштаи таҳлил кашида шудаанд. Натиҷаи омӯзишу пажӯҳиш, таснифот ва баррасии мавзӯи мазкур дар рушду ташаккули илми таърихнигорӣ таъсири назаррас мерасонад.

Саҳеҳии натиҷаҳо ба муқаррароти илмӣ, ҳулоса ва тавсияҳои дар рисола таҳияшуда бо методологияи донишҳои илмӣ, коркарди натиҷаҳои таҳқиқ ва ҳаҷми интишорот ба таҳқиқи диссертатсионии мазкур асос ёфтааст. Инчунин, тасдиқи фарзияҳои пешниҳодшударо таҷрибаи шахсии муаллиф таъмин мекунад.

Аҳаммияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия дар он зоҳир мегардад, ки натиҷаҳои таҳқиқ метавонанд аз ҷониби олимони соҳаҳои таърих, сиёсатшиносӣ ва ҳуқуқ дар ҷараёни фаъолияти илмӣ-таҳқиқотӣ ва амалии онҳо, инчунин таҳияи диссертатсия, монография ва асарҳои илмӣ оид ба таърихи ватанӣ мавриди истифода қарор дода шаванд.

Дарачаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ, дурустӣ ва асоснокии натиҷаҳои таҳқиқ. Дарачаи эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқот аз дурустӣ ва асоснокии ҳулосаҳо, инчунин истифодаи мақсадноки усулҳои таҳлил, аз ҷумла усулҳои мантиқӣ, таърихият, айният, бетарафӣ, таърихӣ–муқоисавӣ, татбиқӣ, системавӣ ва таҳлилҳои омӯрӣ дар ҷараёни таҳқиқи мавзӯ бармеояд. Истифодаи воқеъбинонаи маълумоти омӯрӣ ва таҳлили дақиқи объекту мавзӯи таҳқиқот низ ба эътимоднокии натиҷаҳо замина гузоштаанд. Асоснокии ҳулосаҳо ва пешниҳодҳои овардашуда, инчунин сатҳи баланди илмии онҳо гувоҳи онанд, ки муаллиф аз осори муҳимми олимони шинохтаи соҳаи таърих эҳодкорона истифода бурдааст. Ҳулоса ва тавсияҳои илмии таҳқиқот, ки дар заминаи таҳлилҳои назариявӣ ва таҷрибавӣ таҳия шудаанд, барои татбиқи

амалии натиҷаҳо заминаи устувор фароҳам оварда, эътимоднокии таҳқиқотро тасдиқ мекунанд.

Саҳми шахсии довталаби дарёфти дараҷаи илмӣ ва таҳқиқ. Саҳми шахсии унвонҷӯ дар интихоби мавзӯ, муайян кардани мақсад ва вазифаҳои таҳқиқ, пажӯҳиш, таҳлил, баррасӣ ва ба даст овардани натиҷаҳои илмӣ инъикос меёбад. Тамоми натиҷаҳои бадастомадаи илмӣ натиҷаи пажӯҳиш, омӯзиш ва баррасии мустақилонаи мавзӯи мазкур аз тарафи муаллифи диссертатсия мебошанд. Натиҷаҳои бадастомада аз дараҷаи баланди дониш ва қобилияти таҳлилӣ доштани муаллифи диссертатсия дарак медиҳанд.

Наشري натиҷаҳои таҳқиқ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Баррасии диссертатсия нишон дод, ки аз рӯйи натиҷаҳои таҳқиқ 11 мақолаи илмӣ, аз ҷумла, 6 мақолаи илмӣ дар маҷаллаҳои тақризшавандаи фехристи тавсиянамудаи КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба нашр расонида шудаанд. Интишороти муаллиф нуктаҳои асосии таҳқиқи мазкурро дар бар мегиранд.

Арзёбии мазмуни диссертатсия ва дараҷаи ба итмом расидани он. Диссертатсияи Зубайдуллозода Саидҷон Хайрулло дар мавзӯи «Қубодиён дар асри XX – ибтидои асри XXI» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020300 -- Таърих (6D020301 – Таърихи ватанӣ) кори илмии баитмомрасида маҳсуб ёфта, мутобиқ ба бандҳои дахлдори КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳия гардида, ба расмӣ дароварда шудааст.

Сохтор ва ҳаҷми диссертатсия. Диссертатсия аз муқаддима, ҷаҳор боб, нӯҳ зербоб, хулоса ва номгӯйи адабиёт (347 номгӯй) таркиб ёфта, дар ҳаҷми 199 саҳифаи матни компютерӣ таълиф гардидааст.

Дар муқаддима мубрам будани мавзӯ асоснок шуда, дараҷаи омӯзиши таҳқиқ, мақсад ва вазифаҳо, наwgониҳои илмӣ, заминаи сарчашмавии қор, доираи хронологӣ ва ҷуғрофӣ, предмет ва объект, асосҳои методологии таҳқиқот, муқаррароти ба ҳимоя пешниҳодшаванда, аҳаммияти назариявӣ ва амалӣ, саҳми шахсии

довталаб дар таҳқиқ, тасвиб ва амалишавии диссертатсия муайян гардидаанд.

Боби якуми диссертатсия «Бекигарии Қубодиён дар ибтидои асри XX» ном дошта, он аз ду зербоб иборат аст.

Зербоби якуми боби аввал «Шарҳи мухтасари таърихӣ – ҷуғрофии бекигарии Қубодиён» ном дошта, дар он оид ба таърих ва ҷуғрофияи Қубодиён маълумот дода мешавад.

Дар зербоби дуюми боби аввал «Ҳаёти иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва фарҳангии бекигарии Қубодиён дар ибтидои асри XX» масоили ҳаёти иҷтимоӣ – иқтисодӣ ва фарҳангии бекигарии Қубодиён мавриди таҳқиқ қарор гирифтааст.

Боби дуюми диссертатсия «Барпошавии Ҳокимияти Шуравӣ ва дигаргуниҳои иқтисодӣ ва маданӣ-маишӣ дар солҳои 20-40-уми асри XX» номгузорӣ шуда, он аз се зербоб иборат аст.

Дар зербоби аввали боби дуум «Ташкилёбии сохтори идории Шуравӣ ва дигаргунсозии иҷтимоӣ-иқтисодӣ дар Қубодиён» барқароршавии сохтори идории Шуравӣ дар ноҳияи Қубодиён мавриди таҳлилу баррасӣ қарор гирифтааст.

Дар зербоби дуюми боби дуюми диссертатсия «Қубодиён дар солҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ ва солҳои азнавбарқароркунии баъдиҷангӣ» муаллиф оид ба ҳаёти меҳнаткашони ноҳияи Қубодиён дар солҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ ва давраи азнавбарқароркунии хоҷагии қишлоқро мавриди омӯзиш қарор додааст.

Боби сеюми диссертатсия «Ноҳияи Қубодиён дар нимаи дуюми асри XX» аз ду зербоб иборат аст.

Дар зербоби якуми боби сеюм «Рушди соҳаҳои агросаноатии ноҳияи Қубодиён» вазъи тараққиёти соҳаи агросаноатии ноҳия дар давраи мазкур таҳлил гардидааст.

Дар зербоби дуюми боби сеюм «Ҳаёти иҷтимоӣ – фарҳангии ноҳия» вазъи рушди ҳаёти иҷтимоӣ-фарҳангии ноҳияи Қубодиён дар солҳои 50-80-ум баррасӣ гардидааст.

Боби чоруми диссертатсия «Ноҳияи Кубодиён дар солҳои соҳибистиқлолӣ» аз се зербоб иборат мебошад.

Зербоби аввали боби чоруми диссертатсия «Дигаргуниҳои иҷтимоӣ – иқтисодии ноҳия дар шароити душвори ҷарбӣ-сиёсии охири асри XX – ибтидои асри XXI» номгузорӣ шуда, диссертант дигаргуниҳои иҷтимоӣ-иқтисодии ноҳияро дар замони Истиқлол таҳқиқ намудааст.

Дар зербоби дуюми боби чорум «Ҷаъолияти хоҷагӣҳои деҳқонӣ (фермерӣ) дар шароити нави иқтисоди бозорӣ» вазъи рушди соҳаи кишоварзӣ дар ноҳия дар замони Истиқлол таҳқиқ гардидааст.

Зербоби сеюми боби чорум «Муассисаҳои маориф ва фарҳанги ноҳияи Кубодиён дар ибтидои асри XX» ном дошта, дар он ҷаъолияти муассисаҳои маориф ва фарҳанги ноҳияи Кубодиён таҳлил гардидааст.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи довталаби дараҷаи илмӣ ба меъёрҳои гирифтани дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D020300 - Таърих (6D020301 – Таърихи ватанӣ) ва тартиби додани дараҷаҳои илмӣ мутобиқат менамояд. Диссертатсияи Зубайдуллозода Саидҷон Хайрулло ҳамчун кори илмии баанҷомрасида махсуб ёфта, таркиб ва сохтори он бо тавсияву асосноккунӣ дар сатҳи баланди илмӣ-назариявӣ навишта шуда, ба талаботҳои муқаррарнамудаи «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ» (Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти № 267) ҷавобгӯӣ мебошад. Кори таҳқиқотӣ бо меъёрҳои забони давлатӣ таълиф шуда, ороиши диссертатсия тағйиротро талаб намекунад.

Мутобиқати тахассуси илмии довталаб ба дараҷаи илмӣ. Тахассуси илмии довталаб Зубайдуллозода Саидҷон Хайрулло ба ихтисоси илмии дархостшаванда аз рӯи ихтисоси 6D020301 – Таърихи ватанӣ мувофиқат менамояд.

Эродҳо ва ҳолатҳои баҳсталаб доир ба диссертатсия. Баробари комёбиҳо дар диссертатсияи тақризшаванда баъзе камбудиву норасоиҳо

низ ба назар мерасанд, ки зикри онҳоро зарур ва ба манфиати кор меҳисобем:

1. Доираи хронологии рисола васеъ интихоб шудааст, ки боиси камранг гардидани таҳлили амики илмӣ дар баъзе бахшҳо мегардад;

2. Гарчанде шумораи сарчашмаҳои истифодашуда нисбатан зиёд аст, вале арзёбии танқидии онҳо ба дараҷаи лозими зикр наёфтааст;

3. Хуб мешуд, ки диссертант дар боби чорум оид ба нақши ёдгориҳои таърихӣ ноҳияи Кубодиён дар вусъати соҳаи сайёҳӣ зиёдтар таҳқиқ мекард;

4. Дар диссертатсия камбудии нозирони таҷриба ва имлоӣ ба назар мерасанд.

Камбудии зикргардида ҷузъӣ ва осонислоҳ буда, арзиши аслии таҳқиқи диссертатсияро кам намекунад. Баръакс, таҳқиқоти гузаронидашуда дорои аҳаммияти назаррас мебошад ва ба рушди илми таърих мусоидат мекунад.

Автореферати диссертатсия тибқи тартиби муқарраргардида барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020300 - Таърих (6D020301 – Таърихи ватанӣ) таҳия гардида, мазмуни асосии кори таҳқиқиро инъикос менамояд ва дар он натиҷаҳои назаррасии илмӣ асоснок гардида, шарҳи пурраи худро ёфтаанд.

Хулосаи умумӣ оид ба диссертатсия. Хулоса, диссертатсияи Зубайдуллозода Саидҷон Хайрулло дар мавзӯи «Кубодиён дар асри XX – ибтидои асри XXI» барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020300 - Таърих (6D020301 – Таърихи ватанӣ) дар сатҳи зарурии илмӣ анҷом ёфта, аз ҷиҳати мазмун ба талаботи мавҷуда мутобиқ мебошад.

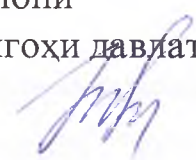
Диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мувофиқ буда, муаллифи он барои дарёфти дараҷаи илмӣ доктори фалсафа (PhD), доктор аз рӯйи ихтисоси 6D020300 - Таърих (6D020301 – Таърихи ватанӣ) сазовор аст.

Тақризи муассисаи пешбар дар асоси муқаррароти бандҳои 76-79 ва 81-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30.06.2021, № 267 тасдиқ гардидааст, таҳия ва пешниҳод шудааст.

Тақризи муассисаи пешбар дар ҷаласаи кафедраи таърихи халқи тоҷики Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ (протоколи № 5 аз 10 декабри 2025) баррасӣ ва тасдиқ шудааст. Дар натиҷаи овоздиҳӣ аз 14 нафар иштирокчиён: тарафдор - 14 нафар, зид - нест, бетараф - нест.

Раиси ҷаласа, номзади илмҳои таърих, дотсент
мудир кафедраи таърихи халқи тоҷики Донишгоҳи
давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ Суфиев С.Н.

Ташхисгар, доктори фалсафа (PhD), доктор
аз рӯйи ихтисоси таърих, дотсенти кафедраи
таърихи халқи тоҷики Донишгоҳи давлатии
Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ Холмуродзода М.Б.

Котиби ҷаласа, доктори фалсафа (PhD), доктор
аз рӯйи ихтисоси таърих, муаллими калони
кафедраи таърихи халқи тоҷики Донишгоҳи давлатии
Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ Ватанзода Ш.В.

Суроғи расмӣ: 735360, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Кӯлоб, кӯчаи С. Сафаров, 16
Тел.: (+83322) 2-35-06; Почтаи электронӣ: inafo@kgu.tj.

Имзоҳои Суфиев С.Н., Холмуродзода М.Б. ва Ватанзода Ш.В.-ро
тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадрҳо
ва корҳои махсуси Донишгоҳи
давлатии Кӯлоб ба номи А. Рӯдакӣ

«11» 12 2025

Давлатов М.А.